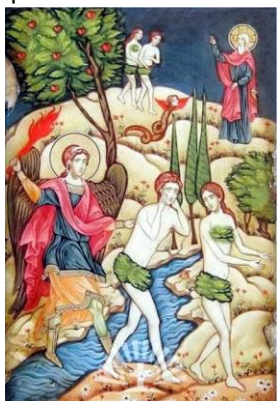

DRUMUL OMULUI ÎNSPRE RAIUL PIERDUT

- Duminica Izgonirii lui Adam din Rai -

Duminica dinaintea Postului Mare ne amintește despre momentul în care protopărintele nostru, Adam, a fost izgonit din Rai și plângea: „Eu nu am ascultat de Stăpânul și porunca pe care mi-a dat-o am călcat-o, de aceea de toate bunătățile am fost lipsit”, rugându-se ca Dumnezeu să-l primească din nou spre a simți nemijlocit iubirea Sa. Asemenea lui Adam suntem îndemnați să facem și noi de fiecare dată când greșim, dar mai ales în timpul Postului Mare, când dorim să ne întoarcem în brațele părintești din exilul în care păcatul ne-a purtat pe fiecare dintre noi. Nu doar Adam a fost izgonit din Rai ca urmare a călcării poruncii Stăpânului. Și noi ne aflăm adeseori în aceeași situație, chiar dacă trăim în confort și ne bucurăm, aparent, de libertate și împlinirea tuturor dorințelor, simțim uneori starea îndepărtării de Dumnezeu și ruperea comuniunii cu El, așa cum s-a întâmplat demult din pricina călcării poruncii de a nu mânca din pomul oprit. Biserica ne îndeamnă stăruitor să ne întoarcem la Dumnezeu și cu lacrimi să cerem îndurare prin înfrânare și rugăciune, în cea mai intensă perioadă de pocăință din timpul anului bisericesc. Postul Mare reprezintă eliberarea de sub robia noastră față de păcat, din temnița „acestei lumi”. Iar Sfânta Evanghelie ne arată condițiile acestei eliberări. Prima condiție este iertarea - așezată cea dintâi întrucât este sublimă, dar foarte greu de împlinit. Nu reușim să iertăm cu ușurință pe cei care ne-au greșit, care ne-au vorbit de rău, care ne-au pricinuit o dată sau de multe ori nedreptăți și care au răsplătit binele nostru cu rău. Chiar și pe cei care cu dreptate au avut ceva cu noi, deși Mântuitorul a spus: „Cu măsura cu care măsurați, cu aceea vi se va măsura”, adică dacă noi iertăm acum, vom primi într-o zi iertare de la Dumnezeu, iar dacă nu avem

puterea de a ierta din inimă, ne vom întâlni cu aceeași răsplată din partea lui Dumnezeu. Măsura pe care o arătăm semenilor este măsura cu care vom fi iertați în ziua cea din urmă a Judecării fiecăruia dintre noi. Cea de-a doua condiție este postul. Mântuitorul Iisus Hristos a spus: „Când postiți, nu fiți triști ca fățarnicii”. El se referă la cei din vremea Lui, dar și dintotdeauna, care, atunci când practică virtuțile postului, iubirii, milosteniei, o fac doar pentru a fi lăudați de oameni. Întâlnim foarte mulți oameni mărinoși, dar care doresc ca fapta lor să fie cunoscută de vecini, rudeni, prieteni și de întreaga societate pentru a fi lăudați. Mântuitorul le-a spus ucenicilor: „Tatăl, care vede în ascuns, vă va răsplăti vouă la arătare” și îi îndeamnă să-și unghie capul și să-și spele fața. Nu doar la fața pe care o spălăm se referă cuvintele Mântuitorului, ci la viața pe care o avem și pentru care avem întotdeauna nevoie de a spăla →

păcatele pe care le-am săvârșit. De cele mai multe ori, Dumnezeu nu va răsplăti ceea ce laudă și răsplătesc oamenii. Cei cu adevărat înțelepți și smeriți s-au ferit de ochii celor mulți atunci când au făcut o faptă bună, când au postit sau au vizitat un semen aflat în suferință. Să nu trâmbițăm aceste fapte. Cea de-a treia condiție este să înlăturăm iubirea de avere. Dragostea noastră este nejustificată pentru lucrurile pe care le adunăm. Mântuitorul ne-a spus: „Acolo unde este comoara voastră, acolo este și inima voastră”. Ne-am pus vreodată cu adevărat problema unde este comoara noastră? Dacă nu cumva este ascunsă în proprietăți, în odoare și bunuri, sau în lucruri pe care nu le folosim, dar pe care le adunăm uitând de comoara din ceruri. Nu se pune problema să ne vindem casele și avuțiile, dar mulți dintre noi pot să trimită măcar anumite lucruri în ceruri, pentru a strânge acolo o comoară cu adevărat prețioasă. Și lucrurile simple la prima vedere, pe care unii le oferă altora din toată inima, reprezintă părți ale acestei comori pe care oamenii și-o trimit din vreme în ceruri. Fericii sunt oamenii care înțeleg că aici pe pământ, molia, rugina și hoții strică și fură lucrurile de preț, dar dincolo, în Împărăția lui Dumnezeu, totul are valoare și nimic nu se pierde. De aceea, Sfântul Ioan Gură de Aur spunea: „Puneți-vă banii în băncile cele mai sigure, adică în buzunarele săracilor”, dar ale celor cu adevărat săraci, nu ale celor care, stând la ușa bisericii, lucrează în interesul altora. Și avem încă destul de mulți săraci care au nevoie de ajutorul nostru. Cea de-a patra condiție este sfânta rugăciune. Rugăciunea fără post, ca și postul fără rugăciune, rămân aproape fără nici o valoare. Iar amândouă unite la un loc, după cuvântul Mântuitorului (Matei 17, 21), izgonesc și ard pe diavoli, risipesc puterea vrăjmașilor, înmoaie inimile, aduc lacrimi de pocăință, spală mulțime de păcate, nasc și dau putere celorlalte fapte bune. Postul și rugăciunea sunt cele două aripi cu care sufletul zboară, ca o porumbiță, la cer. Două sunt părțile omului, două sunt și aripile lui: postul pentru trup și rugăciunea pentru suflet. Îndoită a fost greșeala lui Adam, căci cu sufletul s-a învoit și cu trupul a mâncat, îndoită este și pocăința noastră, a celor păcătoși: postul pentru trup și rugăciunea pentru suflet. Aceasta este adevărata pocăință, ca rugăciunea noastră să fie mereu ajutată de post. Căci postul este medicament și leac pentru trup, iar rugăciunea este hrană pentru suflet. Mare este puterea rugăciunii întărită de post! Pe aceasta a ales-o oarecând Marele Moise, pentru a se învrednici să vadă slava lui Dumnezeu pe muntele Sinai și să primească Tablele Legii, postind și rugându-se de două ori câte 40 de zile. Pe aceasta a râvnit-o Ilie Proorocul, petrecând pe muntele Carmelului. Această dublă bunătate a arătat-o și însuși Mântuitorul nostru, postind și rugându-se tot 40 de zile în pustiul Carantaniei. Pe această măsură a sfințeniei au păzit-o întotdeauna proorocii, mucenicii, apostolii, pustnicii, cuvioșii și toți creștinii. Să luăm aminte cum postim, dacă reușim să iertăm pe alții, unde se află de fapt comoara noastră și dacă mai trimitem în acest post ceva pentru a întregi comoara din ceruri, iar dacă nu am trimis nimic până acum, putem începe să fim preocupați și să strângem acolo, în Împărăția lui Dumnezeu, ceea ce avem cu adevărat nevoie.

PRINCIPIILE PASTORAȚIEI PĂRINȚILOR ȘI COPILOR

- Anul omagial 2020 -

O pastorație eficientă și realistă, dorită de toți, nu înseamnă doar să-i educăm creștinește pe copii și părinți, ca de altfel pe toți enoriașii, ci să fim noi înșine receptivi la problemele și doleanțele lor, câștigând experiență și învățând din această experiență.

Ce așteaptă copiii de la părinții lor?

- să-i vadă că se iubesc și că se respectă, că-și vorbesc frumos și că se ajută reciproc în toate;
- să-și facă mai mult timp pentru ei, să-i asculte cu răbdare și să le vorbească pe un ton calm și cald. Mulți dintre copii se plâng de părinți că nu au răbdare să-i asculte cu adevărat, mai ales în perioada adolescenței, când frământările sunt mai intense;
- să le acorde cât mai multă încredere, chiar dacă ei mai fac și greșeli, ca orice copil. Totodată, să le acorde libertatea minimală, pentru a respira în voie în cele ce au de făcut;
- când servesc masa, fie acasă, fie în concedii sau excursii, părinții să nu poarte discuții tensionate, ci să întrețină o atmosferă plăcută, ca să le tihnească tuturor mâncarea;
- să-i știe sănătoși, iar când apare o boală, vor să-i vadă că se tratează, că merg la doctor și că respectă indicațiile doctorului. Copiii suferă enorm dacă văd că unul din părinți este bolnav, dar mai ales când văd că-și periclitează sănătatea cu băutură, țigări ori alte vicii distrugătoare.

Ce așteaptă părinții de la copiii?

- să-i vadă sănătoși, la rândul lor, dar și că știu să prețuiască sănătatea, respectând orele de odihnă, mesele zilnice, că se îmbracă adecvat vremii de afară;
- să-i vadă pe linia cea bună a credinței, atașați de Biserică și de un duhovnic la care merg de bunăvoie să se spovedească, pe cât posibil, în fiecare din cele patru posturi, la nevoie și mai des;
- să fie ascultători și receptivi, așa cum se cuvine într-o familie creștină;
- să-i vadă că știu să prețuiască timpul și energia pentru cele ce au de făcut prioritar și să nu se lase furați de jocurile pe telefon, pe calculator, ori să piardă zile și nopți la distracții care le pot strica sănătatea și viitorul;
- să-i vadă preocupați de a îmbrățișa o profesie, pe linia vocației și a talentului;
- să-i știe în brazdă, într-un serviciu stabil, prin care să-și asigure independența traiului (*chiar dacă-i ajută în continuare*), dar să-i vadă că-și fac și ei, prin munca lor, datoria față de țară și familie;
- să-și întemeieze familii la timpul potrivit, nu să trăiască „*incurcați*”, ci să fie în bună rânduială, să aibă copii, de care apoi să se îngrijească creștinește;
- când bătrânețea și suferințele încep să-i apese, părinții doresc să aibă mângâierea că sunt ajutați de copiii lor, nu părăsiți și lăsați pe mâna străinilor. Iar după moarte, că se vor îngriji de buna chivernisire a gospodăriei, de mormântul lor și de rânduilele de pomenire îndătinute. În același timp, că vor fi preocupați să ducă mai departe bunul nume al familiei.

Ce așteptări au enoriașii din partea preotului?

- să contrazică prin fapte zicala atât de răspândită: „*Să nu faci ce face popa, ci să faci ce zice popa!*”;
- să rostească predici folositoare, într-un limbaj corect și expresiv, nu „*la toată trebuința*” sau în limbaj de lemn. Adică, preotul să fie un învățător inteligent al credinței;
- spovedania să fie părintească și pedagogică, nu doar moralistă;
- să îmbine armonios valorile tradiționale cu realitățile moderne;
- să fie bun și blând. Iar în plan gospodăresc, să administreze cu chibzuință sfântul locaș, cimitirul, casa parohială, averea parohiei și toate celelalte bunuri.

†	PROGRAM LITURGIC	†
ZIUA	ORA	SLUJBE și ACTIVITĂȚI
Luni 2 martie	17:00	Pavecernița Mare Canonul Sf. Andrei Criteanul I
Marti 3 martie	17:00	Pavecernița Mare Canonul Sf. Andrei Criteanul II
Miercuri 4 martie	17:00	Pavecernița Mare Canonul Sf. Andrei Criteanul III
Joi 5 martie	17:00	Pavecernița Mare Canonul Sf. Andrei Criteanul IV
Vineri 6 martie	14:00	Spovedanie
	17:00	Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 7 martie	07:00 - 09:30	Sfânta Liturghie Pomenirea morților (Sâmbăta Sfântului Teodor)
	14:00	Spovedanie
	17:00	Vecernie
	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie
Duminică 8 martie	11:30	Program de bibliotecă
	17:00	Vecernie

Rugăciunea Sfântului Efreem Sirul

Această rugăciune ocupă un loc important în slujbele Postului Mare pentru că recapitulează într-un mod unic toate elementele pozitive și negative ale pocăinței și constituie o „verificare” pentru ostenele noastre personale de-a lungul Postului. Boala fundamentală este duhul trândăviei. Este cea lenevire și pasivitate a întregii noastre ființe, care întotdeauna ne împinge mai degrabă „în jos” decât „în sus”, care încearcă mereu să ne convingă că nici o schimbare nu este posibilă și, deci, nu este nici de dorit. Este cauza tuturor păcatelor pentru că otrăvește energia duhovnicească de la însuși izvorul său. Rodul trândăviei este grija de multe. Este cea stare de deznădejde pe care toți Sfinții Părinți au considerat-o cea mai mare primejdie pentru suflet. Deznădejdea este imposibilitatea pentru om de a vedea ceva bun; este reducerea la pesimism a tot ceea ce există. Deznădejdea este sinuciderea sufletului, pentru că atunci când omul este cuprins de ea, devine incapabil să vadă lumina și să o dorească. Iubirea de stăpânire este altă piedică în calea mântuirii. Deși pare bizar, trândăvia și deznădejdea sunt tocmai cele ce ne umplu viața cu iubirea de stăpânire. Dacă Dumnezeu nu este Domnul și Stăpânul vieții mele, atunci eu voi deveni propriul meu domn și stăpân, centrul absolut al propriei mele vieți și încep să evaluez totul ținând cont de nevoile mele, de ideile mele, de dorințele mele și de judecățile mele. Iubirea de stăpânire este astfel o degenerare fundamentală a relației mele cu ceilalți, o încercare de subordonare a lor față de mine. Grăirea în deșert este dăunătoare sufletului. Dintre toate ființele create de Dumnezeu, doar omul a fost înzestrat cu darul vorbirii, care este adevărata „pecete” a Chipului Divin în om (Ioan 1, 1). Dar, fiind darul suprem, este prin același simbolism, supremul pericol. Cuvântul mântuie și cuvântul ucide; cuvântul inspiră și cuvântul otrăvește. El împinge spre trândăvie, deznădejde și iubirea de stăpânire și transformă viața în chin. Însă, cununa tuturor virtuților și ostenele este dragostea.

PAROH: Preot Ioan Alupoaiiei † Telefon: 0745 497143 † Contul parohiei - BANCA TRANSILVANIA: RO81BTRLRONCRT0P90566101

† La redactarea acestei foi religioase, se folosesc informații libere preluate din mijloacele de informare în masă ortodoxe: site-uri, publicații, reviste, ziare, cărți. †

